

е чистата истина. Оставям коментарите на изследователите. Възможно ли е понякога циганите да са ясновидци?“

Моят личен коментар за случая: ако допуснем, че циганката предварително е познавала всички обстоятелства или дори „страните“ в тази афера, то тя е предрекла или „предусетила“ резултата и е рискувала, както биха казали някои, или пък съвсем убедено е съобщила своето пророчество. Как разумът без всякакви чудеса (според общоприетото схващане за чудо) често почти несъзнателно стига до подобни заключения, вече разгледах в друга глава. Като отчитам възможните несъзнателни преувеличения и тяхното натрупване при препредаването, склонен съм да вярвам, че тази история наистина се е случила.

Следващата е също напълно автентична: Една английска дама от чудесно семейство срещнала циганка, която ѝ казала, че след шест месеца ще се случи най-важното събитие в живота ѝ. Когато срокът изтекъл, тя умряла. На смъртното си легло казала: „Мислех, че циганката е имала предвид брак, но чувствам, че предстои нещо далеч по-важно, защото смъртта е великият край на живота“.

А тази история ми бе разказана от един господин – унгарец от Сегед:

„В Арад живяла една дама, която отишла на бал. Тя носела огърлица, на която били окачени четири пръстена. Вечерта свалила огърлицата от шията си, усукала я на две и я сложила на ръката си като гривна. В нейната къща живеел млад господин, който дошъл да я придружи до дома ѝ след бала. Съвсем внезапно, късно през нощта, тя изгубила огърлицата и пръстените, които били изключително ценни.

На другия ден изпратила да извикат една циганка, която заявила, че колието е откраднато от много близък човек в дома ѝ. Подозренията паднали върху младия мъж, който я придружавал. Той бил арестуван, но после освободен поради липса на доказателства.

Три месеца по-късно в Арад пристигнал един *kellner*, сервитьор от някакъв друг град. Докато седяла в кафене или на